

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jana Passera a soudců JUDr. Michala Mazance a Mgr. Davida Hipšra v právní věci žalobce: **P. T. N.**, zastoupeného JUDr. Tomášem Mikulíkem Hamelem, Ph.D., advokátem se sídlem Pod Štandlem 2218, Frýdek-Místek, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 18. 2. 2015, čj. OAM-620/ZA-LE22-HA08-2014, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 20. 5. 2015, čj. 62 Az 1/2015 – 21,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á** pro nepřijatelnost.
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

I.

1. Rozhodnutím ze dne 18. 2. 2015, čj. OAM-620/ZA-LE22-HA08-2014, žalovaný neudělil žalobci mezinárodní ochranu podle § 12 až § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů.

II.

2. Žalobce napadl rozhodnutí žalovaného žalobou u Krajského soudu v Ostravě, který ji rozsudkem ze dne 20. 5. 2015, čj. 62 Az 1/2015 – 21, zamítl. Rozsudek krajského soudu, stejně jako všechna dále citovaná rozhodnutí Nejvyššího správního soudu, je dostupný na www.nssoud.cz a soud na něj na tomto místě pro stručnost zcela odkazuje.

III.

3. Žalobce (stěžovatel) brojil proti rozsudku krajského soudu kasační stížností.

4. Stěžovatel připustil, že žalovaný postupoval v souladu se zákonem, striktní výklad žalovaného je však vůči stěžovateli nepřiměřeně přísný a vážně zasahuje do jeho práv. Krajský soud měl přihlídnout ke skutečnosti, že stěžovatel žije v České republice od roku 2006 a založil zde rodinu. Nejvyšší správní soud by proto mohl zohlednit v rámci odstranění tvrdosti zákona důvody hodné zvláštního zřetele (založení rodiny), a dát tak stěžovateli ještě možnost vyřídit si povolení k pobytu.

IV.

5. Žalovaný ve vyjádření ke kasační stížnosti plně odkázal na své rozhodnutí a rozsudek krajského soudu.

V.

6. Jednou z podmínek věcného přezkumu kasační stížnosti ve věcech mezinárodní ochrany je její přijatelnost. Kasační stížnost je v souladu s § 104a s. ř. s. přijatelná, pokud svým významem podstatně přesahuje vlastní zájmy stěžovatele (blíže viz usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 4. 2006, čj. 1 Azs 13/2006 – 39, č. 933/2006 Sb. NSS).

7. S ohledem na obsah spisu a s ním spojená skutková zjištění Nejvyšší správní soud neshledal přesah vlastních zájmů stěžovatele ani zásadní pochybení krajského soudu, které by mohlo mít dopad do hmotněprávního postavení stěžovatele. Ostatně, stěžovatel ani žádné konkrétní pochybení krajského soudu netvrdil, s výjimkou nepřiměřeně tvrdých důsledků zamítnutí jeho žádosti o mezinárodní ochranu. Soudní řád správní však neumožňuje krajskému soudu ani Nejvyššímu správnímu soudu zrušit rozhodnutí ve věci mezinárodní ochrany z důvodu odstranění tvrdosti zákona, je-li v souladu se zákonem (§ 78 odst. 2 s. ř. s. nelze ve věcech mezinárodní ochrany použít).

8. Pouze pro úplnost Nejvyšší správní soud doplňuje, že uložení pouhé povinnosti vycestování z území by mohlo porušit právo cizince na ochranu jeho rodinného života pouze za výjimečných okolností (viz např. rozsudky ze dne 28. 11. 2008, čj. 5 Azs 46/2008 – 71, či ze dne 8. 6. 2011, čj. 2 Azs 8/2011 – 55). Stěžovatel i jeho manželka jsou státními příslušníky Vietnamu. Článek 8 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod neukládá státu všeobecný závazek respektovat volbu osob, které nejsou jeho státními příslušníky, ohledně země jejich společného pobytu a umožnit jim přenést si jejich rodinný život na území daného státu. Z judikatury Evropského soudu pro lidská práva vyplývá, že podmínky pro použití tzv. extraterritoriálního účinku čl. 8 Úmluvy jsou velmi přísné (viz např. rozsudek ze dne 6. 2. 2001, *Bensaid proti Spojenému království*, stížnost č. 44599/98, či usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 6. 2011, čj. 9 Azs 7/2011 – 67). Tyto výjimečné okolnosti nebyly v posuzované věci dány.

9. Nejvyšší správní soud neshledal důvody pro přijetí kasační stížnosti k věcnému projednání, proto ji odmítl pro nepřijatelnost podle § 104a s. ř. s.

10. O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti Nejvyšší správní soud rozhodl podle § 60 odst. 3 s. ř. s. za použití § 120 s. ř. s., podle kterého nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně 3. července 2015

JUDr. Jan Passer
předseda senátu